

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

30. Dies Martii. Animi affectio inhærentis incommutabili bono, proprium, & primum est hominis bonum. Aug. de lib. arb. l. 2. c. 19.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

30. DIES MARTII.

Animi affectio inhxerentis incommutabili bono, proprium, & primum est hominis bonum. *Aug. de lib. arb. l. 2. c. 19.*

Solum est bonū, quod est incommutabile. I. **P**eristo adhuc, Bonum quærere pertinax, quod vel post inmensos labores quæsitum, ac tandem repertum erit salus reporientis. Tessera hodiernæ diei Bonum hominis proprium, & unicum digito ostendit, quod est, cum omni alio bono incomparabile, videlicet Bonum, cui quis affectu inhxeret incommutabile. Sub sole non tantum rotum est Vanitas, sed Mutabilitas. Tamen si oraculo Veritatis, (a) *Terra in æternum stat*, terrena tamen nunquam sunt in statu, semper in motu: & dum se perenniter movent, nos utiliter monent, ut illis bonis, quæ transeunt (b) *tanquam nuntius percurrentis*, nuntium remittamus. Terrena omnia in hoc solum stabilia sunt, quod semper sint instabilia: & in hoc semper sistunt, quod nunquam sistant. Hoc ipsum debemus Divinæ providentiæ, quæ rerum instabilitate nos stabiles in Die amore, & firmos in ejus obsequio reddere studuit. Hinc nullus nisi vecors ea volet deperire, quæ semper pereunt. Et quo pacto poterunt illa menti conferre quietem, quæ omni destituta quiete, nunquam quiescunt? Quomodo stabilem reddent animum possidentis, quæ ipsa stabilitatem non possident? Nullus non memem in terrenis figeret firmius, si radicem illa figerent firmiorem.

II. Mens

(a) *Eccles. 1. 4.* (b) *Sap. 5. 9.*

II. Mens planè illi est amens, qui velit contumaciter in ea amore ferri, quæ semper ad interitum & ferunt, & feruntur. Quid miraris mortalia mori, peritura interire? Pertinaci volubilitate vertitur fortunæ rota; & nunc se auream, nunc ferream pariter exhibet; ut quæ hodie sunt summa, cras fiant ima; & nunc prospera, paulò post mutantur in adverfa. Tali in rota circumvoluti sunt dives epulo, & ulcerosus Lazarus; hic enim paulò post ex infimo loco elatus est in sinum Abrahæ; hic depressus usque ad centrum gehennæ. Nemo igitur fortunæ perfidæ adhibeat fidem; plerumque immodica, modicum duraverunt: Omne lætum, tandem admiscet fletum. In orbe nihil constat, nisi Inconstantia. Vix momentum intercedit, inter cælum sudum & udum. Eadem hora mare est undis placidum, & ventis turbidum. Itaque sæpè fallit illud proverbium: *Semper feliciter cadunt foris taxilli. Fronti nulla fides.* Venit sæpè fortuna remidenti vultu, tanquam Comica; discedit furenti, tanquam Tragica: sic foccos mutat in cothurnos; præna in lellas; rosas in spinas. Si cum aliis est sæva, tibi est blanda, suspectam habe elementiam, nam moræ usuram exiget, & te è circo fœlicitatis abiget. Multi mortales non sunt suæ fœlicitatis patientes; sed cum illis bellè est, quasi bellum indicunt fortunæ, eique januam obstruunt; non, ne exeat, sed ne introeat: non nescii, illam non rarò eos redigisse ad ultimam inopiam, quibus præbuerat Cornu copiam.

III. Ne ergò susque, deque perpetuò instar pilæ datariæ volvaris, & revolveris, & constanti vertigine, instar turbinis, omnem in partem verteris; dele-

Martius.

Tessera.

241

re, à quibus brevi desereris, quæ sunt infrà lunam, bona: & toto amoris conatu adhære illi bono, quod est incommutabile, ut ipse fias immutabilis Deus semper est unus; illi ergò adhærens, nunquam eris etiam inter multa, multus: Deus semper est sui similis; illi conjunctus, nunquam eris tui dissimilis: Deus est constans; illi unitus, inter omnia circà te cadentia, nunquam non tibi constabis. Si adhæreas malo navis, fluctuum pondere, & ventorum turbine, navi in varias partes inclinante, tu pariter inclinabis. Si adhæreas columnæ, semper stabis immotâ mente, ut illa suâ mole. Undè si homo adhæreat mutabilibus fortunæ bonis: nullus vertumnus, & Chamæleon est tam mutabilis; quàm erit voluntas illius hominis. Nullus Euripus, tot ac tantis fluctuum commutationibus agitur; quantis affectionibus illa reciprocabitur. Nullum horologium, quod destituitur eurratore, tam est rotis, & partibus suis dissolutum, atq; in horarum significatione præposterum. Nullum oppidum, in quo vilis plebeculæ seditio grassatur, tam est confutum, & cladi opportunum. Nulli est illi proclivius, quàm ruere, prosterni, jacere: nihil operosius, quàm attolli ad magna. Ut avicula uno pede illigata, paululum evolat è terra, mox relabitur; iterum exurgit, mox cadit, & reciproca illa contentione fatigatur. Sic Animus est quasi Arundo inanis, Austri, Boreæque ludibrium: quæ vicina quatit, se elidit, & dejecto vertice immaturè siccat: nunc est cum Castore in cælo: nunc cum Polluce in Orco: jam nectare, & ambrosiâ victitat: nunc è stygio fonte potat. Illa tanta secum discordia maximè est evitanda. Sic nos hortante Poëta: *In tota vita, tibi discors vivere vita.*

Q

31. DIES